

Nr 242.

Av herr **Andersson** i Grimbo, *angående ändring i visst syfte av 8 § i lagen angående köttbesiktning och slakthus.*

I 8 § av lagen angående köttbesiktning och slakthus av den 10 oktober 1913 sägs bland annat att samhälle äger uppbära avgifter enligt taxa, som, sedan Konungens befallningshavande efter hörande av hälsovårdsnämnd eller den särskilda myndighet, varunder slakthusets förvaltning är ställd, därtill uppgjort förslag, av Konungen fastställes för ett år i sänder.

Vidare sägs: I denna taxa må avgifterna ej sättas högre, än som kan anses erforderligt till betäckande av samhällets kostnader för köttets besiktning och sådan behandling, som förmäles i särskilda paragrafer av samma lag. I lagen sägs sålunda, att taxan ej må sättas högre, än som motsvarar samhällets kostnader. Det gäller alltså att få dessa kostnader dels riktigt konstaterade, dels ock rätt fördelade mellan vad som belöper sig på köttbesiktning och vad som belöper sig på slakthus. Det brukar nämligen vara så, att där slakthus finnes, räkenskaperna för detta föras gemensamt med räkenskaperna för köttbesiktningsbyrån. När Konungens befallningshavande för avgivande av förslag till taxa hör hälsovårdsnämnd eller den särskilda myndighet, varunder slakthusets förvaltning är ställd, torde regel vara, att Konungens befallningshavande får en bokslutstabla, som utvisar de kostnader, som påförts köttbesiktningen och slakthuset. I regel torde Konungens befallningshavande icke vara i tillfälle att underkasta denna sådan granskning, att det kan konstateras, huruvida de kostnader, som överhuvud taget påförts köttbesiktningen och slakthuset, äro berättigade. Det kan exempelvis tänkas, att samhälle tillhandahåller viss mark eller vissa lokaler för verksamheten och för sådana myndigheter debiterar sådana belopp, att taxorna i viss mån komma att utgöra en beskattning.

Vidare har man frågan om fördelningen av kostnaderna mellan köttbesiktningen och kostnaderna för slakthus. Det är ägnat att förvåna, att taxorna för enbart besiktning av djurkropp vid besiktningsbyrå och taxorna vid slakthusen i regel äro lika, detta fastän vid slakthuset förutom driftskostnaderna skall påföras 5 procent av slakthusets anläggningskostnad. Man har svårt att värja sig för tanken, att det vid bokföringen påföres köttbesiktningen belopp, som rätteligen hemmahöra å slakthusets konto, och att samhällen på denna väg beskatta allmänheten för slakthuskostnaderna, oavsett om samma allmänhet använder slakthuset eller icke. För att få klarhet i detta fall borde bestämmas, att slakthus och köttbesiktningsbyrås räkenskaper alltid skola föras var för sig.

Med nuvarande bestämmelser, att kostnaderna få betalas av dem, som tillföra djur och djurkroppar, saknas intresse för ekonomisering av det hela.

Det är sålunda tvenne frågor, som borde lösas i ett sammanhang, nämligen dels att samhälle icke påför köttbesiktning och slakthus mera kostnader, än som verkligen äro hänförliga härtill, samt att kostnaderna rättvist fördelas mellan köttbesiktning och slakthus, dels ock att sådan ändring göres i nu gällande lag, att man får garanti för att samhälle söker ekonomisera verksamheten.

Den första av dessa frågor torde kunna lösas på det sätt, att den länsstyrelse, som har att avge förslag till taxor, jämväl utser revisor i företaget, vilken hade att som allmänt ombud övervaka att icke allmänheten beskattas utöver vad som är oundgängligt att täcka kostnaderna för besiktning och behandling av kött samt för begagnande av slakthus, samt att kostnaderna för dessa grenar bliva riktigt fördelade dem emellan.

Under åberopande av vad i det föregående anförts, får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета förslag till ändrad lydelse av 8 § i lag angående köttbesiktningstväng och slakthus av den 10 oktober 1913 i syfte, att Konungens befallningshavande har att utse ett allmänt ombud att såsom revisor deltaga i granskning av räkenskaper, som beröra köttbesiktning och slakthus, och att det bestämmes, att särskilda räkenskaper skola föras för var och en av dessa grenar.

Stockholm den 21 januari 1927.

Herman Andersson.